

за да ся утвърдятъ въ сѣвернѣхъ Паноніѣхъ и слѣдъ това да завладѣхъ тамошне-то Българско Господарство. Испърво Унгри-ти нападнѣхъ на Българското княжество, което до тогази бѣше подъ власть на Българскы-ты царіе и покорихъ тукашны-ты Славяны, още додѣто Сърби-ти ся біяхъ за свои-тѣ независимость и тѣй ся заселихъ и утвърдихъ въ западнѣхъ странѣхъ отъ Паноніѣхъ; а оттамъ послѣ наченѣхъ да нападатъ както на Славены-ты въ Нѣмско, тѣй и на Българы-ты, що живѣяхъ между Трансилваніѣхъ, р. Тиссъ и Дунава, додѣ най-сѣтнѣ ся появихъ и въ южнѣхъ Паноніѣхъ (Банатъ), дѣто ся и заселихъ. Тукъ Унгри-ти захванѣхъ да ся мразятъ съ два-та Българскы князове, които, за нещастіе на Българы-ты, бѣхъ ся обявили за независимы отъ Петра. — Единый отъ тыя князове, на имя *Менуморада*, живѣлъ въ Великій Варадинъ и управлявалъ околнѣхъ странѣхъ, а другый, сынъ на Золана, живѣлъ въ Сегединъ. — И слѣдъ нѣколко крѣвопроливны борбы съ Унгры-ты, казани-ти два княза изгубихъ живота си и земи-ты имъ ся прѣвзехъ отъ непріятели-ты. Тогази Унгри-ти намѣрихъ врѣмя да ся утвърдятъ и въ Българско-то Господарство у Паноніѣхъ, като прѣвзехъ по-голѣмѣхъ-тѣ му чясть, а на Българскыа царь остана само юговъсточна-та страна отъ Паноніѣхъ, защо-то тя принадлежаше на войводства-та му въ Влашко, Трансилваніѣхъ и Молдовѣхъ. Царь Петръ никакъ неможя да ся види спокоенъ откамъ Унгры-ты, додѣ ненаправи миръ съ тѣхъ.